

Univerza v Ljubljani
Naravoslovnotehniška fakulteta

FAKULTETNA PREŠERNOVA NAGRAJENCA

Lovro Ivančič
in Jan Rugelj

2020

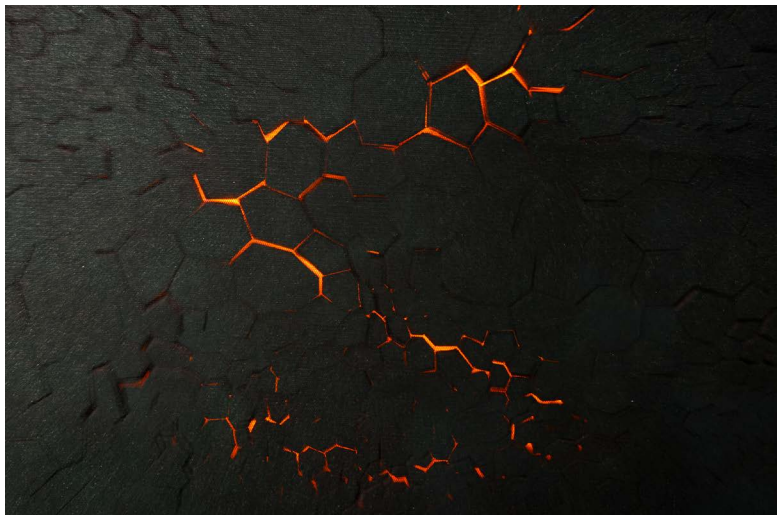

NOVI NAČINI RABE TEKSTILIJ IN UPODOBITEV INTERAKTIVNEGA INTERIERA PRIHODNOSTI

Mentorica: red. prof. Marija Jenko

Vzorci in načini delitve ploskve in prostora so rezultat aktivnega opazovanja narave. S pomočjo biomimikrije želim v interier prestaviti košček zunanjega sveta. Zanima me kontrast med mehkim in trdim, med naravnim in umetnim. Ustvarjam interaktivno tekstilno inštalacijo, ki predstavlja naravni proces pod vplivom človekovih dejanj. Z uporabo voronoi diagrama ploskev delim na koščke med katerimi se ob raztegotanju tekstilije poznajo barvno jim kontrastne razpoke. Te se na svetlobi vidijo kot vodene poti, v temi pa kot lava, ki kipi iz notranjosti zemeljske skorje. Oranžna svetloba se pojavlja kot kontrast temi, svetlo modra pa kot kontrast zeleno premazani površini, ki se šele s prisotnostjo obiskovalcev začne deliti na manjše koščke.

Objekt je kot živa slika, nenaravni organizem v interjerju. Zanima me, kje je meja med oblikovanjem in umetnostjo, oziroma kje se začne ta meja brisati. Če človek ni samo opazovalec, ampak je aktivni uporabnik in inštalacija ni zgolj opazovana, ampak se odziva in ima funkcijo, takrat interier, v kateremu se inštalacija nahaja, postaja več kot intimen prostor, v kateremu

NOVI NAČINI RABE TEKSTILIJ IN UPODOBITEV INTERAKTIVNEGA INTERIERA PRIHODNOSTI

se skrivamo od zunanjega sveta. Prostor postane igrišče za naše možgane, vzpodbudna platforma za razvoj domišljije. V tem primeru objekt ni statičen in na nek način postaja organizem, ki ima lastnosti živega bitja - se premika, diha in spreminja. Zanima me odnos človeka do tega objekta in kakšen vpliv ima ta odnos na obazovalca. Kot medij izražanja sem izbral svetlobo, prav zaradi učinka, ki ga ima na posameznika in zaradi kontrasta, ki ga definira prisotnost in odsotnost/pomanjkanje svetlobe.

Interaktivna tekstilna instalacija hkrati predstavlja jezik in orodje, ki nam pomagata pri dojetanju in vizualizaciji različnih možnosti alternativne sedanjosti in potencialne prihodnosti. Instalacija Notranja zunanost predstavlja skladje dveh navidezno nasprotnih si svetov, narave in tehnologije. Umeščena v bivalni prostor predstavlja poenostavljeno simulacijo notranje arhitekture prihodnosti. Ustvarja vzdušje - čutno doživetje, ki s pomočjo domišljije zapelje človeka v drug, alternativni svet. V njem bo človek lahko neposredno vplival na obliko in videz prostora, v katerem se bo nahajal. Zamisel, za katero se zavzemam, ni končni izdelek, ampak je orodje, prostor za komunikacijo, ki sčasoma lahko doprinese k boljši predstavi o svetu, v katerem bi radi živeli.

NOVI NAČINI RABE TEKSTILIJ IN UPODOBITEV INTERAKTIVNEGA INTERIERA PRIHODNOSTI

Kot oblikovalec tekstilij in oblačil pogosto kot medij izražanja uporabljam tekstil in naravo ter njene procese kot vzor. Raziskujem njegove oblike, stanja, rabe in kako je umeščen v različne kontekste. Vzorce, teksture in kompozite materiala gradim torej po principu kontrasta. Moj namen je izdelava novih tekstilij z dodanimi fizikalnimi lastnostmi in drugačno vizualno identiteto. Pogosto v eksperimentalnem procesu nastanejo zgolj novi vzorci, včasih jih razvijem v izdelke ali umetniške inštalacije.

